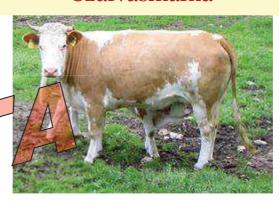
Szarvasmarha

A szarvasmarha (Bos primigenius vagy Bos taurus) párosujjú patás állat, kérődző. Háziasított alakja a házi szarvasmarha vagy házimarha, amely a ma már kihalt őstuloktól (Bos primigenius primigenius és Bos primigenius namadicus) származik. Növényevő. A házi szarvasmarhák genetikai állományuk alapján két alfajba sorolhatók az Ázsia nagy területén elterjedt úgynevezett "brahman" típusnak vagy xebunak vállpúpja van (Bos primigenius indicus), míg a világ többi részén a púp nélküli közönséges szarvasmarha (Bos primigenius taurus) a megszokott. A házi szarvasmarhát korábban az őstuloktól eltérő külön fajnak tartották (Bos taurus)

Elnevezései

- Szopós borjú: születéstől az elválasztásig (nőivarú 3, hímivarú 4 hónapos koráig)
- Választott borjú: az elválasztástól féléves korig
- Növendék: 7 hónapos kortól a tenyésztésbe vételig
- Üsző: a nőivarú marha az első ellésig, kortól függetlenül
- Szűz üsző: ivarérett üsző az első fedeztetésig
- Előhasi üsző: első/vemhes üsz
- Előhasi tehén: tehén a második borja megszületése előtt
- Bika: kortól függetlenül a hímivarú egyed
- **Tinó**: ivartalanított növendékbika
- **Borjúfogas tinó**: 2-3 éves tinó a szegletfog kiváltása előtt
- Ökör: 4 évesnél idősebb ivartalanított bika (függetlenül az ivartalanítási kortól)
- Göböly vagy sőre: hizlalásra fogott, vagy kihízott szarvasmarha (kortól és nemtől függetlenül)
- Csuvas: hízóökör

Szarvasmarha

Közönséges szarvasmarha (Bos primigenius taurus)

Rendszertani besorolás

Ország: Állatok (Animalia)

Törzs: Gerinchúrosok (Chordata)

Altörzs: Gerincesek (Vertebrata)

Főosztály: Négylábúak (Tetrapoda)

Osztály: Emlősök (Mammalia)

Alosztály: Elevenszülő emlősök (*Theria*)

Csoport: Eutheria

Alosztályág: Méhlepényesek (Placentalia)

Öregrend: Laurasiatheria
Csoport: Cetartiodactyla

Rend: Párosujjú patások (Artiodactyla)

Alrend: Kérődzők (Ruminantia)

Alrendág: Pecora

Család: Tülkösszarvúak (Bovidae)

Alcsalád: Tulokformák (Bovinae)

Nemzetség: Tulkok (Bovini)

Nem: Bos

Faj: Bod primigenius

Tudományos név

Bos primigenius

Fő típusai

A szarvasmarha két ma élő alaptípusa a közönséges szarvasmarha és a zebu. A kettőt az őstulok két különböző változatából háziasították (Bos primigenius primigenius és Bos primigenius namadicus), amelyek a legfrissebb kutatási eredmények alapján mintegy 250 000 éve váltak el egymástól. A zebu főleg Dél- és Kelet-Ázsiában terjedt el.

Küllem, illetve hasznosítás alapján is két típust különböztetünk meg. Az első a zömökebb, tömörebb hús- és igásmarha, a másik a könnyedebb, elegánsabb tejelő fajták típusa.

Hasznosítása

Ugyan a szarvasmarhát leginkább tej- és hústermelésre használják, a gépesítés előtt jelentős volt az aránya az igavonásban is, ezenkívül felhasználják a tülkét, valamint a bőrét is.

A Newcastle-i Egyetem munkatársai 516 tejtermelő megkérdezése nyomán kimutatták, hogy a tehén több tejet ad, ha a gazdája a nevén szólítja, mint ha csapán a csorda részeként kezelnék.

Betegségek

A szarvasmarha egyik legújabb és legismertebb betegsége a BSE (Bovine Spongiform Encephalopathia, vagyis szivacsos agyvelőelfajulás), más néven kergemarha-kór. Valószínűsíthetően kapcsolatban áll akiskérődzók surlókórjával (scrapie) és az embereknél előforduló Kreuzfeld-Jakob kórral. Priongk okozzák

Egyéb fontos fertőző betegségek:

- tuberkulózis
- száj- és körömfájás (a páros ujjú patásoknál fordul elő)
- paratuberkulózis (a legfrissebb kutatások szerint a pasztőrözést is túléli)

2008-ban megjelent Magyarországon is a kéknyelv betegség.

Legfontosabb fajták

Magyar fajták

- Magyar tarka szarvasmarha
- Magyar szürke szarvasmarha
 Jellegzetes, nagy szarvval, ezüstszürke, a szem, mar, lábtövek sötétek, a borjak viszont narancsszínűen jönnek a világra, amit szaknyelven pirók színnek neveznek.
 Ezt a szőrzetszínt koruk előrehaladtával az egyed fejlettségétől és a takarmány minőségétől függően fokozatosan elveszítik, és teljesen kiszürkülnek, mire elérik a 2-6 hónapos

Tejhasznú fajták

kort.

- Holstein-fríz
- Jersey
- Ayrshire
- Magyar tarka

Húsfajták

- Limousine
- Charolais
- Aberdeen angus

- Hereford marha
- Blonde d'Aquitaine
- Fehér-kék belga
- Texasi hosszúszarvú marha
- Magyar tarka
- Hanu

Kettős hasznosításúak

Szimentáli

A szimentáli kitenyésztését a 18. század vége felé a svájci Alpokban kezdték. Erélyes növekedése, jelentős tejtermelése, kiváló ellenállóképessége miatt az egész világon elterjedt. Színe szabálytalan, különböző árnyalatú, piros-, illetve sárga-tarka.

Marmagassága 138–142 cm. A tehén 650–750, a bika 1100–1300 kg. Tejtermelése 4500–5000 liter/év. Húsa napi 1,2-1,3 kilogrammal gyarapodhat.

- Pinzgaui
- Lapály marhák

